

Ισπανία : Όταν οι δαίμονες του παρελθόντος επιστρέφουν ακάθεκτοι στο προσκήνιο !...

του Γιώργου Μητραλιά

Αν πιστεύαμε τα ελληνικά ΜΜΕ αλλά και το σύνολο των ελληνικών πολιτικών δυνάμεων, με εξαίρεση την πανδημία, στην Ισπανία δεν συμβαίνει τίποτα το άξιο λόγου. Περίπου ησυχία, τάξη και ασφάλεια. Όμως, δυστυχώς ή ευτυχώς συμβαίνει το διαμετρικά αντίθετο καθώς αυτή η μεγάλη δυτικοευρωπαϊκή χώρα βρίσκεται κυριολεκτικά στο χείλος της αβύσσου, απειλώντας να συμπαρασύρει και ολόκληρη την Ευρώπη. Και για του λόγου το αληθές, ιδού μερικά εύγλωττα γεγονότα από την επικαιρότητα των τελευταίων βδομάδων.

Και πριν απ'όλα, οι εκλογές στην Καταλονία στις 14 Φεβρουαρίου, που αποσιωπήθηκαν περίπου εντελώς από τα ΜΜΕ αν και ύψιστης σημασίας όπως εξάλλου το βεβαιώνουν και τα αποτελέσματά τους. Πράγματι, *για πρώτη φορά στην ιστορία, τα κόμματα που τάσσονται υπέρ της ανεξαρτησίας της -ήδη αυτόνομης- Καταλονίας, συγκέντρωσαν πάνω από το 50 % των ψήφων, διευρύνοντας μάλιστα την πλειοψηφία τους από 70 σε 74 έδρες στο καταλανικό Κοινοβούλιο !* Πρόκειται αναμφίβολα, για ένα σπάνιο επίτευγμα, αν λάβουμε υπόψη την άγρια καταστολή των ανεξαρτηστών από τη Μαδρίτη στα 4-5 τελευταία χρόνια, αλλά και

την παταγώδη αποτυχία των δυο μεγάλων ανεξαρτησιακών κομμάτων να τα βρουν μεταξύ τους και να ανοίξουν το δρόμο που οδηγεί στην απόσχιση από την Ισπανική μοναρχία και στην ίδρυση της τόσο ποθητής Καταλανικής Δημοκρατίας (Republica)...

Συγκεκριμένα, αν και το καταλανικό παρακλάδι (**PSC**) της ισπανικής σοσιαλδημοκρατίας (PSOE) βγήκε πρώτο σε ψήφους, με ελάχιστη όμως διαφορά, ισοβάθμισε σε έδρες με την **Esquerra Republicana** (Δημοκρατική Αριστερά) του ανατραπέντος και φυλακισμένου πρώην αντιπροέδρου της χώρας **Οριόλ Ζούνκερας** και προηγήθηκε κατά μία έδρα του **JuntsxCat** (Μαζί για την Καταλονία) του επίσης ανατραπέντος και τώρα εξόριστου πρώην προέδρου της **Κάρλες Πουτσεντεμόντ**. Ενώ λοιπόν τα δυό μεγάλα ανεξαρτησιακά κόμματα Esquerra και Junts παραμένουν περίπου στάσιμα, η αύξηση των ψήφων υπέρ της ανεξαρτησίας οφείλεται στην **εντυπωσιακή άνοδο του αντικαπιταλιστικού (και επίσης, οικοσοσιαλιστικού, αντιρατσιστικού και αντιπατριαρχικού) CUP** που **υπερδιπλασιάζει τις έδρες του (από 4 περνάει στις 9)**.

Ενώ όμως στο ανεξαρτησιακό στρατόπεδο σημειώνεται μια αναμφισβήτητη μετατόπιση προς τα αριστερά, στο αντίπαλο στρατόπεδο των εχθρών της καταλανικής ανεξαρτησίας παρατηρείται μια ακόμα μεγαλύτερη μετατόπιση προς την άκρα δεξιά. **Το φασιστικό Vox των νοσταλγών του Φράνκο όχι μόνο μπαίνει στην καταλανική Βουλή (11 έδρες) αλλά και αναδεικνύεται σε πρώτη δύναμη της δεξιάς**, πολύ μπροστά από

τους **Ciudadanos**, που καταρρέουν διατηρώντας μόλις 6 από τις 36 έδρες που είχαν (!), και το **Λαϊκό κόμμα (PP)**, που κυβερνούσε ακόμα πρόσφατα την Ισπανία και ακολουθεί με 4 έδρες. Το συμπέρασμα δεν είναι δύσκολο : **Η πόλωση μέσα στην καταλανική κοινωνία παίρνει πια τεράστιες διαστάσεις και δεν είναι λίγοι οι πολιτικοί αναλυτές που διαπιστώνουν ότι η Καταλονία του 2021 θυμίζει όλο και περισσότερο την Καταλονία του 1935...**

Υπερβολές; Όχι και τόσο, αν λάβουμε υπόψην ότι:

1. Το Vox, που έχει πια ρυθμιστικό ρόλο και αλωνίζει στη δεξιά παράταξη, δεν χάνει ευκαιρία για να προτείνει την “τιθάσευση” της Καταλονίας ακόμα και με στρατιωτικά μέσα.

2. 73 “ανησυχούντες” στρατηγοί και άλλοι ανώτεροι απόστρατοι στρατιωτικοί, με επιστολή τους στο βασιλιά, διαδηλώνουν την πίστη τους σε αυτόν και ταυτίζονται με τις θέσεις του Vox καθώς επιτίθενται στην “σοσιαλοκομμουνιστική κυβέρνηση που στηρίζεται στους ανεξαρτηστές” και “θέτει σε κίνδυνο την συνοχή της χώρας”.

3. Άλλοι 271 επίσης “ανησυχούντες” απόστρατοι στρατηγοί, άρχοι, πτέραρχοι και λοιποί ανώτεροι στρατιωτικοί πογράφουν ένα Μανιφέστο στο οποίο δηλώνουν “έτοιμοι να δώσουν και τη ζωή τους αν χρειαστεί” για να υπερασπίσουν την “ενότητα της Ισπανίας που απειλείται”.

4. Ένας από αυτούς, ο στρατηγός Μπέκα Κασανόβα φτάνει να δηλώνει ότι “το μόνο γιατρικό που απομένει είναι να αρχίσουμε να ντουφεκίζουμε 26 εκατομμύρια “πουτάνας γιους (Hijos de puta) » !

5. Σε δεκάδες στρατώνες αλλά και στρατιωτικές ακαδημίες, διεξάγονται τελετές και λοιπές ημιεπίσημες εκδηλώσεις προς τιμή του δικτάτορα Φράνκο και του δικτατορικού του καθεστώτος, με τους εκατοντάδες συμμετέχοντες στρατιωτικούς να χαιρετούν φασιστικά άδοντας τους παραδοσιακούς φασιστικούς ύμνους τους.

6. Όλα αυτά και πολλά άλλα ανάλογα γεγονότα συμβαίνουν στους

2-3 τελευταίους μήνες στο Ισπανικό κράτος, όχι εν κρυπτώ αλλά υπό το φως του ηλίου, χωρίς να υπάρχει σχεδόν η παραμικρή αντίδραση από μέρους των αρμόδιων αρχών, συμπεριλαμβανομένου και του βασιλιά ο οποίος αποδέχεται την υποστήριξη και τους όρκους πίστης των πιστών του νοσταλγών του Φράνκο σιωπώντας επιδεικτικά...

Καμιά έκπληξη λοιπόν όταν στην ετήσια -με την άδεια της κυβέρνησης- **πορεία και "τελετή" απόδοσης φόρου τιμής στους "πεσόντες ήρωες" της διαβόητης División Azul (Γαλάζιας Μεραρχίας) των εθελοντών του Φράνκο**, με την ευκαιρία της 73ης επετείου της μάχης στο Κράσνυ Μπορ στην οποία αυτοί πολέμησαν στο πλευρό των SS της Βέρμαχτ ενάντια στο σοβιετικό στρατό (!), η νεαρή ομιλήτρια δηλώνει τα εξής υπό τις ζωηρές επευφημίες μερικών εκατοντάδων νεοναζιστών: *"Υπέρτατο καθήκον μας είναι να πολεμήσουμε για την Ισπανία, για την Ευρώπη που έχει αποδυναμώσει τώρα ο εχθρός. Ο εχθρός που είναι πάντα ο ίδιος, αν και με διαφορετικά προσώπεια : Ο Εβραίος"*! Φυσικά, οι αντιδράσεις δεν άργησαν να εκδηλωθούν. Πρώτα η Ισραηλινή πρεσβεία στη Μαδρίτη, που χαρακτήρισε *"αποτρόπαιες"* τις αντισημιτικές δηλώσεις, προσθέτοντας μάλιστα με νόημα ότι *"δεν μπορούν να έχουν θέση σε μια δημοκρατική κοινωνία"*. Και κατόπιν, η ρωσική πρεσβεία στη Μαδρίτη, που διαμαρτυρήθηκε έντονα τονίζοντας ότι *"θεωρούμε απαράδεκτες τέτοιες νεοναζιστικές εκδηλώσεις...προς τιμήν των ναζιστών που*

δολοφόνησαν δεκάδες αθώους, συμπεριλαμβανομένων έξι εκατομμυρίων Εβραίων και 27 εκατομμυρίων σοβιετικών πολιτών που πέθαναν στη διάρκεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου". Μάλιστα, λίγες μέρες πριν η Ρωσική πρεσβεία είχε καταγγείλει την "τελετή απόδοσης φόρου τιμής" στους φασίστες της División Azul, που είχε γίνει στη...Στρατιωτική Ακαδημία του ισπανικού στρατού ξηράς!

Αξίζει να θυμίσουμε ότι λίγες μέρες πριν από αυτή την έντονη διαμαρτυρία της ρωσικής πρεσβείας στη Μαδρίτη, ο Ισπανός "υπουργός εξωτερικών" της Ευρωπαϊκής Ένωσης **Τζόζεπ Μπορέλ** είχε -κατά κοινή ομολογία- "ταπεινωθεί" στη Μόσχα όταν ο Ρώσος ομόλογός του **Σεργκέι Λαβρόφ** του είχε δηλώσει δημόσια ότι δεν μπορεί να διαμαρτύρεται για την σύλληψη του αντιφρονούντα Αλεξέι Ναβάλνι όταν στη χώρα του την Ισπανία είναι στη φυλακή η μισή δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση της Καταλονίας. (1) Το κωμικοτραγικό αποκορύφωμα αυτής της ιστορίας είναι ότι, θέλοντας να αποστομώσει τον κ. Λαβρόφ και να βάλει τα πράγματα στη θέση τους, η υπουργός εξωτερικών της Ισπανίας Κα **Αράντσα Γκουσάλες Λάγια** έκανε την εξής αμίμητη δήλωση: "Στην Ισπανία δεν υπάρχουν πολιτικοί κρατούμενοι, υπάρχουν κρατούμενοι πολιτικοί" ("En España no hay presos políticos, hay políticos presos")!...

Γιατί όμως να μην διαδηλώνουν ελεύθερα οι Ισπανοί νεοναζιστές προς τιμήν των ναζιστών προγόνων τους όταν -όπως αποκαλύπταμε το 2015 μαζί με τον φίλο βουλευτή της Die Linke **Αντρέι Χούνκο**

(<https://www.contra-xreos.gr/arthra/954-2015-12-04-15-32-07.html>)– εξακολουθεί να ισχύει η τερατώδης συμφωνία Αντενάουερ-Φράνκο του 1963; **Μια συμφωνία βάσει της οποίας η μεν Ισπανία καταβάλλει πάντα συντάξεις στους απογόνους των μελών της διαβόητης “Λεγεώνας Κόνδορ” του Τρίτου Ραϊχ, που -μεταξύ άλλων εγκλημάτων πολέμου- ισοπέδωσε τον Απρίλη του 1937, την βασκική κωμόπολη Γκερνίκα, η δε Γερμανία ανταποδίδει καταβάλλοντας συντάξεις στους απογόνους των μελών της División Azul!...**

Οι Ισπανοί στρατιωτικοί δεν τιμούν όμως μόνο γεγονότα και πρόσωπα της σχετικά πρόσφατης (φασιστικής) ιστορίας τους. Ενάντια σε όλο το κόσμο και συχνά από κοινού με το Ισπανικό Κράτος, τιμούν και υπερασπίζονται ακόμα και τα πιο **τερατώδη εγκλήματα που διέπραξε αυτό το Κράτος διαμέσου των αιώνων**. Όπως τις αλλεπάλληλες εθνοκαθάρσεις της χώρας από τους μουσουλμανικούς και εβραϊκούς πληθυσμούς της που εκδιώχθηκαν βίαια, την γενοκτονία των Ιθαγενών της αμερικανικής ηπείρου, την Ιερά Εξέταση ή την καταστολή των Καταλανών και τον περιοδικό βομβαρδισμό της Βαρκελώνης... όλα αυτά προς αιώνια δόξα αυτού που το Ισπανικό Κράτος αποκαλεί **“ισπανοσύνη” (Hispanidad)**! Και φυσικά, δεν είναι τυχαίο ότι με απόφαση του Φράνκο (1958), η μέρα της Ισπανοσύνης ορίζεται να γιορτάζεται στις 12 Οκτωβρίου ως... εθνική γιορτή της Ισπανίας...

Έτσι, μόλις πριν από μερικούς μήνες, σχεδόν σύσσωμα τα κόμματα, τα ΜΜΕ και η κυβέρνηση της Ισπανίας κατάγγειλαν με οξύτατους χαρακτηρισμούς τόσο τον πρόεδρο του Μεξικού όσο και

τις Πολιτείες των ΗΠΑ όταν τόλμησαν να επικρίνουν τον Κολόμβο και τούς λοιπούς Ισπανούς “κονκισταδόρες” για τα εγκλήματα που διέπραξαν σε βάρος του ιθαγενικού πληθυσμού της Αμερικής. Μετά από όλα αυτά, δεν προκαλούν έκπληξη γεγονότα της ισπανικής καθημερινότητας όπως η πολύ πρόσφατη διαδήλωση ένωσης Ισπανών στρατιωτικών με αίτημα να αποκαθλωθεί το άγαλμα στη Σεβίλη (δώρο της Βενεζουέλας) του ελευθερωτή της Λατινικής Αμερικής **Σιμόν Μπολίβαρ**, που οι ίδιοι αποκαλούν... “προδότη της Ισπανικής Αυτοκρατορίας και δολοφόνο Ισπανών”!...

Σε όλες τις παραπάνω ιστορίες, από τις πιο πρόσφατες μέχρι εκείνες του πολύ μακρινού παρελθόντος, πρωταγωνιστεί μόνιμα η ισπανική Μοναρχία και οι βασιλιάδες της. **Πραγματικός ακρογωνιαίος λίθος του Ισπανικού Κράτους, η Μοναρχία των Βουρβόνων**, την οποία επανέφερε και κυριολεκτικά επέβαλε στους Ισπανούς χωρίς ποτέ να τους ρωτήσει ο δικτάτορας Φράνκο λίγο πριν πεθάνει, συσπείρωσε πάντα γύρω της τις κατά καιρούς ισπανικές άρχουσες τάξεις, το πολιτικό τους προσωπικό και τους θεσμούς τους, τον στρατό και τις κατασταλτικές τους δυνάμεις. Έτσι, δεν είναι τυχαίο ούτε ότι οι στρατιωτικοί επίδοξοι πραξικοπηματίες δηλώνουν πίστη μόνο στο βασιλιά, ούτε ότι η κύρια κατασταλτική δύναμη, η περιβόητη αστυνομο-στρατιωτική **Guardia Civil** που δημιουργήθηκε το 1844 από τους Βουρβόνους, διατηρεί μέχρι σήμερα “ειδικές|” σχέσεις με το παλάτι. Και κυρίως, δεν είναι διόλου τυχαίο ότι με εξαίρεση τα καταλανικά και βασκικά ανεξαρτησιακά κόμματα και τη (μερική) εξαίρεση των Podemos, όλα τα ισπανικά κόμματα, από το σοσιαλδημοκρατικό PSOE του πρωθυπουργού Σάντσεσ, μέχρι το φασιστικό Vox, στηρίζουν άνευ όρων τη Μοναρχία ακόμα και τώρα που ο τερατωδώς διεφθαρμένος πρώην βασιλιάς **Χουάν Κάρλος** φυγαδεύεται από τις μυστικές υπηρεσίες στα Εμιράτα για να αποφύγει να λογοδοτήσει στη δικαιοσύνη!

Ακριβώς λοιπόν επειδή η Μοναρχία είναι ο ακρογωνιαίος λίθος του Ισπανικού Κράτους, για αυτό και προστατεύεται με αντιδημοκρατικούς και ελευθεροκτόνους νόμους άλλων (δικτατορικών) εποχών. Και ακριβώς επειδή συμβαίνουν όλα αυτά, για αυτό και είναι τώρα στη φυλακή ο Καταλανός ράπερ **Πάμπλο Ασέλ (Pablo Hasèl)** επειδή τόλμησε να αποκαλέσει “κλεφταράδες” και “τυράννους” τους διεφθαρμένους Βουρβόνους που βασιλεύουν στην Ισπανία. Η συνέχεια είναι γνωστή: Ακριβώς επειδή ο Ασέλ είναι στη φυλακή, για αυτό η Βαρκελώνη, η Μαδρίτη, η Βαλένθια και μια ακόμα ντουζίνα άλλων πόλεων συγκλονίζονται εδώ και μέρες από τις διαδηλώσεις χιλιάδων νέων που όχι μόνο ζητούν να απελευθερωθεί ο Ασέλ και να σταματήσει η δίωξή του, αλλά και καταγγέλλουν το ισπανικό καθεστώς που προσφεύγει μόνιμα στην αστυνομική βία για να καταστείλει εκείνους που διεκδικούν στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα όπως είναι η ελευθερία του λόγου, της έκφρασης και της γνώμης.

Όμως, ο Πάμπλο Ασέλ δεν είναι ένας απλά προοδευτικός ράπερ. Με καλά μελετημένες κινήσεις και χωρίς να μασάει τα λόγια του, αυτός που αυτοορίζεται ως κομμουνιστής και Καταλανός ανεξαρτηστής, κατευθύνει ακόμα και μέσα από τη φυλακή ένα ριζοσπαστικό νεολαιίστικο κίνημα για το οποίο η φυλάκιση του Ασέλ δεν είναι παρά η σταγόνα που κάνει να ξεχειλίσει το ποτήρι της συσσωρευμένης οργής του. Και δεν περιορίζεται να αποκαλύψει την υποκρισία ενός καθεστώτος και μιας δικαιοσύνης που τον φυλακίζει με την κατηγορία ότι αποκαλεί διεφθαρμένο

τον “επίτιμο” βασιλιά Χουάν Κάρλος ο οποίος όμως μόλις πριν λίγο είχε παραδεχθεί δημόσια ότι είναι ...διεφθαρμένος! Ο Ασέλ καυτηριάζει και την υποκρισία αυτής που αποκαλεί **“εξημερωμένη αριστερά”**, που κλαψουρίζει για το κόστος μερικών σκουπιδοτενεκέδων που έκαψαν οι διαδηλωτές, αλλά δεν διαμαρτύρεται για το αστρονομικό ποσό που κοστίζει κάθε χρόνο η βασιλική οικογένεια στους Ισπανούς φορολογούμενους. Και λέγοντας τα πράγματα με το όνομά τους, ο Ασέλ εγκαλεί ως εξής τους Podemos αλλά και την παράταξη της δημαρχίνας της Βαρκελώνης Άντα Κολάου: **“Δεν μπορείτε να είστε και με τους καταπιεστές και με τους καταπιεζόμενους, και με τους μεν και με τους δε”**...

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο ράπερ Πάμπλο Ασέλ δείχνει να εμπνέει και να έχει τέτοια απήχηση επειδή τα λόγια και οι πράξεις του είναι γειωμένες στην πραγματικότητα, επειδή αναφέρονται σε αληθινά προβλήματα και διλήμματα που στοιχειώνουν την ισπανική κοινωνία στη σημερινή ώρα της αλήθειας της. Στ’αλήθεια, μέχρι πότε θα μπορούν οι -άλλοτε κραταιοί και ριζοσπάστες- **Podemos** να δηλώνουν ανυποχώρητοι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την ίδια ώρα να μετέχουν σε μια κυβέρνηση Σάντσεσ που κρατάει στη φυλακή τους δημοκρατικά εκλεγμένους πολιτικούς ηγέτες της Καταλονίας και πολλές εκατοντάδες λιγότερο γνωστούς Καταλανούς αγωνιστές; Και έως πότε η άλλοτε κινηματική Κα **Κολάου** θα μπορεί να δηλώνει αριστερή ενώ κάνει τεμενάδες στο βασιλιά και σπεύδει να τον προστατεύσει σβήνοντας από τους τοίχους της Βαρκελώνης της τα γκράφιτι αλληλεγγύης με τον Ασέλ, επειδή τον επικρίνουν;

Στην πραγματικότητα, η μεγάλη σημασία του Ασέλ και του κινήματός του έγκειται στο ότι είναι **εμβληματικές περιπτώσεις μιας νέας αριστεράς που γεννιέται πάνω στα ερείπια της “εξημερωμένης” παλιάς**. Μιας πολιτικής, κοινωνικής και συνδικαλιστικής αριστεράς που ενώ κάνει τώρα τα πρώτα της βήματα δίνει όμως ήδη απτά δείγματα μιας σπάνιας ωριμότητας. Όπως π.χ. το κάνουν στην Καταλονία και στη Βαλένθια τα εναλλακτικά συνδικάτα βάσης της **Intersindical**, που ανοίγουν νέους δρόμους καλώντας στις 8 του Μάρτη, γυναίκες και άντρες, σε Γενική Απεργία με διεκδικήσεις που “υιοθετούν το σύνολο του φεμινιστικού προγράμματος” και κεντρικό σύνθημα το πολύ εύγλωττο...**“Για τη φεμινιστική ανεξάρτητη Δημοκρατία (República) της Καταλονίας”!**...

Όμως, μια και ο λόγος για την ισπανική Μοναρχία και τις αντιδημοκρατικές της παραδόσεις, το γεγονός ότι ο επίσημος τίτλος του βασιλιά της είναι **Φίλιππος των Βουρβόνων και της ...Ελλάδος (Felipe de Borbón y Grecia)**, μας κάνει να ανοίξουμε μια παρένθεση για να πούμε λίγα λόγια για τη στάση που έχει κρατήσει όχι η ισπανική αλλά η ελληνική αριστερά στο καταλανικό ζήτημα. Αντίθετα λοιπόν από τον Ισπανό βασιλιά που όχι μόνο δεν ξεχνά αλλά και διαλαλεί ποιανή (Σοφίας) είναι γιος, η ελληνική αριστερά προτιμά να χάνει τη μνήμη της και να ξεχνά τις ιστορικές καταβολές της. Γιατί; Μα, επειδή **ουδέποτε έκανε τον κόπο να εκφράσει την παραμικρή αλληλεγγύη στους Καταλανούς που παλεύουν ενάντια στην ισπανική Μοναρχία** για να

κάνουν πραγματικότητα την *Republica* τους, την καταλανική Δημοκρατία για την οποία έχουν χύσει ποτάμια αίματος εδώ και αιώνες. Και επιπλέον, επειδή κάνει πως έχει ξεχάσει ακόμα και το παλλαϊκό δικό της παλιό σύνθημα **“Πάρτη μάνα σου κι εμπρός, δεν σε θέλει ο λαός”**, που όμως ταιριάζει γάντι στη σημερινό αίτημα εκατομμυρίων Καταλανών αλλά και Ισπανών αντιμοναρχικών δημοκρατών, καθώς στην κυριολεξία, σόι πάει το βασίλειο, και η μάνα του Φελίπε δεν είναι άλλη από την... κόρη της Φρειδερίκης, της “μάνας” του δικού της αντιμοναρχικού συνθήματος της δεκαετίας του 1960!

Δυστυχώς όμως, υπάρχει και συνέχεια που είναι ακόμα χειρότερη. Έτσι, ενώ η ευρωπαϊκή αριστερά (GUE/NGl) και τα κόμματά της υποστηρίζουν με κάθε δυνατό τρόπο τους Καταλανούς πολιτικούς κρατούμενους και εξόριστους, **μόνη στην Ευρώπη η ελληνική αριστερά απέχει επιδεικτικά** από τις δεκάδες αν όχι εκατοντάδες εκδηλώσεις έμπρακτης αλληλεγγύης προς αυτούς που έχουν γίνει τα τελευταία 3-4 χρόνια. Αντίθετα από τα αδελφά της κόμματα όπως το **γαλλικό ΚΚ** ή η γερμανική **Die Linke** που φτάνουν να οργανώνουν μεγάλες συγκεντρώσεις υποστήριξης και να στέλνουν αντιπροσωπείες βουλευτών τους στις ισπανικές φυλακές για να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στους Καταλανούς πολιτικούς κρατούμενους, οι Έλληνες ευρωβουλευτές και ευρωβουλευτρίες (του Σύριζα και παλιότερα της Λαϊκής Ενότητας) λάμπουν δια της παρατεταμένης προκλητικής αδιαφορίας τους καθώς έχουν αρνηθεί να υπογράψουν έστω και ένα από τα πολλά κείμενα καταγγελίας των αντιδημοκρατικών μεθόδων της Μαδρίτης και αλληλεγγύης στα θύματα της, που όμως υπογράφουν πάντα οι αριστεροί, οι Πράσινοι ή ακόμα και ορισμένοι κεντροδεξιοί βουλευτές και ευρωβουλευτές.

Αυτή η πεισματική αποχή της ελληνικής αριστεράς από το πανευρωπαϊκό κίνημα αλληλεγγύης στους Καταλανούς -αλλά και τους Ισπανούς- αντικαθεστωτικούς δημοκράτες, γίνεται όμως σήμερα ακόμα πιο θλιβερή και σκανδαλώδης καθώς είναι τώρα που όλοι αυτοί έχουν περισσότερο παρά ποτέ ανάγκη την έμπρακτη αλληλεγγύη μας. Γιατί; Μα, επειδή η πασιφανής ιστορική κρίση

της Μοναρχίας των Βουρβόνων, που συνδυάζεται με τη βαθειά κρίση του Ισπανικού Κράτους και των θεσμών του ξυπνάει τους κακούς δαίμονες του ισπανικού παρελθόντος που επιστρέφουν ακάθεκτοι στο προσκήνιο. Η κατάσταση είναι λοιπόν κρίσιμη και γίνεται κρισιμότερη καθώς **η καλπάζουσα κρίση του μαδριλένικου κέντρου αυξάνει ραγδαία τις φυγόκεντρες τάσεις των Καταλανών (2) και όχι μόνο**, την ώρα που, παγιδευμένοι στις κυβερνητικές τους αυταπάτες, οι Podemos χάνουν όση αξιοπιστία τους απέμενε και ολοκληρώνουν την ηθική και εκλογική τους κατάρρευση. Ποια θα είναι η κατάληξη; Οποιαδήποτε πρόβλεψη είναι προς το παρόν εντελώς πρόωρη, αλλά για ένα πράγμα μπορούμε ήδη να είμαστε σίγουροι: Όπως και πριν από 85 χρόνια, η ισπανική κρίση είναι καταδικασμένη να εξαχθεί και πέρα από τα ισπανική σύνορα. Και αλλοίμονο, η σημερινή Ευρώπη δείχνει να γεμίζει με όλο και πιο εύφλεκτα υλικά...

Σημειώσεις

1. Βλέπε το σχετικό άρθρο μας με τον τίτλο **[“Ρωσία – Ευρωπαϊκή Ένωση: Μεταξύ κατεργαρίων, ειλικρίνεια”](https://commune.org.gr/blog36/files/5f601d828903f98a546a8d493ff4bd7c-0.html)** : <https://commune.org.gr/blog36/files/5f601d828903f98a546a8d493ff4bd7c-0.html>

2. Τα δεκάδες άρθρα που έχουμε αφιερώσει στο καταλανικό ζήτημα και στον αγώνα των Καταλανών για ανεξαρτησία, είναι δημοσιευμένα στην ιστοσελίδα μας : www.contra-xreos.gr

ΠΗΓΗ: www.contra-xreos.gr